

Když místní mocipáni vyslovili hrozby a zákaz mluvit o živém Ježíši, apoštolové na to reagují překvapivě silně: „*My nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli.*“ (Skutky 4:20)

Následně jdou a **znovu rozhlašují zprávu** o vzkříšeném Ježíši, i když násilná perzekuce roste. **Hodnota toho, co s živým Ježíšem prožívali**, byla tak velká, že NEJSOU SCHOPNI zavřít pusy a nechat si to pro sebe. I když se kvůli tomu dostanou do obrovských problémů až po ohrožení nebo ztrátu života...

„My nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli.“

Přemyslím, co je v nás dnešních křesťanech ve vztahu s živým Ježíšem jinak, že svoji zkušenost s Ním **JSME SCHOPNI** v sobě udržet a nemluvíme o Něk! A to dokonce i tehdy, **když to nevěřící lidi kolem nás ZAJÍMÁ!** A někdy si raději namlouváme, že je to nezajímá...

Pojďme **se znovu přiblížit k Ježíši**, hledat Jeho tvář, naslouchat Mu, těšit se z Jeho blízkosti, ptát se Ho, co máme ve svých životech změnit, abychom Ho více vnímali a abychom Mu účinněji sloužili. Dokud je čas...